

KRÓLESTWO BELGII
FEDERALNA SŁUŻBA PUBLICZNA DS. SPRAWIEDLIWOŚCI
PROJEKT USTAWY
Wstępny projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o grach losowych, zakładach bukmacherskich, placówkach hazardowych i ochronie graczy
FILIP, KRÓL BELGÓW,
<i>Pozdrawiamy</i> WSZYSTKICH NASZYCH OBECNYCH I PRZYSZŁYCH PODDANYCH.
Na wniosek Ministra Sprawiedliwości,
NINIEJSZYM ZARZĄDZAMY, CO NASTĘPUJE:
Minister Sprawiedliwości jest odpowiedzialny za przedstawienie w naszym imieniu i złożenie w Izbie Reprezentantów projektu ustawy o następującej treści:
ROZDZIAŁ 1 – Przepisy ogólne
Artykuł 1. Niniejsza ustawa reguluje dziedzinę, o której mowa w art. 74 Konstytucji.
Rozdział 2 – Zmiany ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o grach losowych, zakładach bukmacherskich, zakładach hazardowych i ochronie graczy
Artykuł 2. Artykuł 4 ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o grach losowych, zakładach

bukmacherskich, zakładach hazardowych i ochronie graczy, zastąpionej ustawą z dnia 10 stycznia 2010 r., uzupełnia się o dwa ustępy w następującym brzmieniu:

„§ 4. Zabrania się każdej osobie wykorzystywania, w jakiegokolwiek formie, danych osobowych nienależących do niej w celu uzyskania dostępu do zakładu gier hazardowych lub korzystania z gier hazardowych.

Zabrania się każdej osobie udostępniania danych osobowych innej osobie w jakiegokolwiek formie, wiedząc, że dane te będą wykorzystywane w celu uzyskania dostępu do zakładu gier hazardowych lub korzystania z gier hazardowych.

Do celów niniejszego artykułu „dane osobowe” oznaczają dane osobowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

§ 5. Zabrania się każdej osobie udzielania dostępu do zakładu gier hazardowych lub uprawiania gier hazardowych osobom, dla których taki dostęp lub praktyka nie są dozwolone zgodnie z art. 54.”.

Artykuł 3. Do art. 14 ust. 1 tej ustawy, dodanego ustawą z dnia 7 maja 2019 r., dodaje się, co następuje:

„Członkowie Komisji, mianowani przez przewodniczącego Komisji na zasadzie ograniczonego dostępu, mogą przeglądać i wykorzystywać dane osobowe i informacje zapisane w EPIS [systemie informacji o osobach wyłączonych] i Log-EPIS do celów historycznych, naukowych lub statystycznych na warunkach określonych w rozdziale 4 ustawy z dnia 30 lipca 2018 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych.

Zgodnie z art. 28 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) na podstawie umowy o podwykonawstwo przewodniczący może korzystać z usług naukowców, którzy nie wchodzi w skład Komisji.

Wynik wykorzystania tych danych jest we wszystkich przypadkach anonimizowany”.

Artykuł 4. W art. 15 par. 1 ust. 4 pkt 2 tej ustawy między wyrazami „wymagać przekazania wszystkich dokumentów” a wyrazami „które mogą być przydatne do ich dochodzenia” dodaje się wyrazy „a w szczególności rejestr podmiotów zawodowych, o którym mowa w art. 55/3, oraz znajdujące się w ich posiadaniu zdjęcia lub obrazy z kamer”;

Artykuł 5. W art. 15/3 ust. 1 tej samej ustawy, wprowadzonym ustawą z dnia 10 stycznia 2010 r. i ostatnio zmienionym ustawą z [MSS III], wyrazy „46, 54, 58, 60, 62

oraz przepisami przyjętymi na podstawie tych artykułów i art. 61 ust. 2” zastępuje się wyrazami „46, 58, 60, 61 ust. 2 i 3 oraz przepisami przyjętymi na podstawie tych artykułów”.

Artykuł 6. W tej samej ustawie art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 24. § 1. W celu wzmocnienia ochrony graczy Komisja spotyka się co najmniej raz w roku z przedstawicielami licencjobiorców w celu zapoznania się z perspektywami i inicjatywami podmiotów w odniesieniu do uzależnień behawioralnych oraz na temat zadłużenia i zasobów, które przeznaczają na ten cel.

Informacje te przekazuje się w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 16.

§ 2. W sprawach wchodzących w zakres jej kompetencji Komisja może, po konsultacji z Federalną Służbą Publiczną ds. Zdrowia Publicznego, sporządzić wiążące protokoły w celu technicznego i praktycznego wdrożenia przepisów ustawowych i wykonawczych.

Jeżeli w terminie 30 dni Federalna Służba Publiczna ds. Zdrowia Publicznego nie przekaże Komisji żadnego zawiadomienia lub wniosku o przedłużenie terminu do 60 dni, postępowanie będzie kontynuowane.

Komisja publikuje te protokoły w Moniteur belge”.

Artykuł 7. Do wspomnianej ustawy dodaje się artykuł 42/1 w brzmieniu:

„Artykuł 42/1. Aby pozostać posiadaczem licencji klasy C, wnioskodawca musi nadal spełniać warunki określone w art. 41 i 42”.

Artykuł 8. W art. 43/8 tej ustawy, wprowadzonej ustawą z dnia 10 stycznia 2010 r. i zmienionej ustawami z dnia 7 maja 2019 r. i z dnia 28 listopada 2021 r., wprowadza się następujące zmiany:

1) w par. 2 ust. 1 lit. e) traci moc;

2) par. 4 został uzupełniony o trzy akapity o następującej treści:

„Komisja prowadzi również aktualny wykaz adresów URL stron internetowych operatorów gier hazardowych, które jej zdaniem oferują, za pośrednictwem narzędzi społeczeństwa informacyjnego, gry hazardowe w Belgii bez posiadania udzielonej przez nią w tym celu licencji. Aktualizacje tego wykazu są publikowane w Moniteur belge.

Adresy URL zawarte w wykazie, o którym mowa w akapicie 2, są przekazywane dostawcom usług internetowych zgodnie z ustawą z dnia 13 czerwca 2005 r. o łączności elektronicznej, tak aby mogli oni jak najszybciej zablokować dostęp do nich.

Król może ustanowić inne ustalenia dotyczące wykazu, o którym mowa w akapicie 2”.

Artykuł 9. W art. 44 tej samej ustawy, zmienionej ustawą z dnia 10 stycznia 2010 r., wprowadza się następujące zmiany:
1) w tekście francuskim wyrazy „et être, en permanence, porteuse de la carte d'identification attestant la possession de cette licence” zastępuje się wyrazami „et en avoir la preuve sur elle en permanence.”;
2) w tekście niderlandzkim skreśla się wyrazy „in de vorm van een identificatiekaart”.
Artykuł 10. W art. 47 tej ustawy skreśla się wyrazy „i załączoną kartę identyfikacyjną”.
Artykuł 11. W rozdziale VI tej samej ustawy, dodaje się art. 53/1 w brzmieniu:
„Artykuł 53/1. § 1. Posiadacze licencji klasy A, A+, B, B+, F1+ i F2, z wyjątkiem licencjobiorców typu F2, o których mowa w art. 43/4 ust. 5 pkt 1, są zobowiązani do zidentyfikowania każdej osoby zgodnie z art. 54 i 55/4.
Celem tej identyfikacji jest:
1) sprawdzenie, czy przedstawiony dokument tożsamości należy do osoby, która go okazuje zgodnie z art. 54 i 55/4;
2) wgląd do EPIS, o którym mowa w art. 55, w celu sprawdzenia, czy dana osoba jest uprawniona do wstępu do zakładu gier hazardowych lub do korzystania z gier hazardowych.
W przypadku wątpliwości co do prawdziwości lub dokładności identyfikacji osoby, licencjobiorca odmawia dostępu do zakładu gier hazardowych lub udziału w grach hazardowych i informuje o tym komisję.
§ 2. Do celów identyfikacji, o której mowa w par. 1, dopuszcza się następujące ważne dokumenty tożsamości i dokumenty pobytu:
1) belgijski elektroniczny dowód tożsamości;
2) elektroniczny dokument pobytowy lub elektroniczne zaświadczenie o zameldowaniu;
3) zagraniczny dowód tożsamości z chipem;
4) specjalne elektroniczne dowody tożsamości wydawane kategoriom personelu pracującego w misjach dyplomatycznych i konsularnych oraz członkom ich rodzin, zgodnie z konwencjami wiedeńskimi z 1961 i 1963 r. oraz dekretem królewskim z dnia 30 października 1991 r. w sprawie dokumentów pobytowych niektórych cudzoziemców w Belgii;
5) każdy inny dokument określony przez króla, pod warunkiem że dekret królewski zostanie potwierdzony ustawą w ciągu sześciu miesięcy od opublikowania tego dekretu.
Osoba ta jest uwierzytelniana w EPIS za pomocą modułu uwierzytelniania e-ID lub za

pomocą identyfikacji, która spełnia wymogi istotnego lub wysokiego poziomu gwarancji zdefiniowanego w pkt 2.2 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1502 z dnia 8 września 2015 r. w sprawie ustanowienia minimalnych specyfikacji technicznych i procedur dotyczących poziomów zaufania w zakresie środków identyfikacji elektronicznej na podstawie art. 8 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym.

Jeżeli identyfikacja i uwierzytelnienie za pomocą środków, o których mowa w ust. 1 i ust. 2, nie są możliwe, dopuszcza się wyłącznie następujące ważne dokumenty:

1) uznany paszport lub równoważny dokument podróży;

2) dowód tożsamości wydany przez inne państwo członkowskie Europejskiego Obszaru Gospodarczego;

3) dokument pobytowy lub zaświadczenie o zameldowaniu bez chipa.

Król może określić każdy inny dokument tożsamości lub dokument pobytowy, pod warunkiem że dekret królewski zostanie potwierdzony ustawą w ciągu sześciu miesięcy od opublikowania takiego dekretu.

§ 3. Posiadacze licencji F2, o których mowa w art. 43/4 par. 5 pkt 1, weryfikują wiek gracza i uwierzytelniają go w EPIS zgodnie z art. 54 za pomocą odpowiedniego systemu komputerowego umieszczonego na urządzeniu i dostarczonego przez posiadacza licencji klasy F1.

Wiek gracza jest sprawdzany i uwierzytelniony w EPIS za pomocą ważnego dokumentu tożsamości lub dokumentu pobytowego, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1-4.

Urządzenie nie może być włączone, jeżeli uprawianie hazardu jest zabronione dla gracza zgodnie z art. 54.

Artykuł 12. W art. 54 par. 3 tej ustawy, zmienionym ustawami z dnia 10 stycznia 2010 r. i z dnia 17 marca 2013 r., wprowadza się następujące zmiany:

1) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie: „Posiadacze licencji A, A+, B, B+, F1+ i F2 zakazują dostępu do zakładów gier hazardowych klasy I, II lub IV, udziału w zakładach poza zakładami gier hazardowych klasy IV oraz gier hazardowych za pośrednictwem narzędzi firmy informatycznej następującym osobom, którym Komisja zakazała dostępu:”;

2) punkt 4 (dawniej 5) otrzymuje brzmienie:

„4. (dawniej 5). osoby, które mają problem z uzależnieniem od hazardu i dla których komisja, na wniosek zainteresowanego, dokonała wykluczenia;”.

Artykuł 13. Artykuł 55 tej ustawy, zmieniony ustawami z dnia 10 stycznia 2010 r. i z dnia 30 lipca 2022 r., otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 55. § 1. W Komisji ustanawia się centralny system przetwarzania informacji

dotyczących osób, o których mowa w art. 54, zwany „Systemem Informacji o Osobach Wykluczonych (EPIS)”, w odniesieniu do którego jest administratorem danych w rozumieniu art. 4 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

Cele EPIS są następujące:

1) umożliwienie posiadaczom licencji wypełniania ich obowiązków wynikających z art. 53/1 par. 1, ust. 2 pkt 2, par. 3 i art. 54;

2) umożliwienie komisji wykonania zadania ochrony gracza wyznaczonego jej na mocy niniejszej ustawy.

§ 2. W odniesieniu do każdej osoby, o której mowa w art. 54, w EPIS zapisuje się następujące dane:

1) nazwiska i imiona;

2) data urodzenia;

3) numer identyfikacyjny w Krajowym Rejestrze Osób Fizycznych lub, jeżeli nie jest on dostępny, miejsce urodzenia;

4) powód, data rozpoczęcia i data zakończenia wykluczenia.

Dane, o których mowa w ust. 1, przechowuje się przez okres pięciu lat od daty zakończenia wykluczenia.

§ 3. Dostęp do danych EPIS jest ograniczony do następujących osób:

1) przewodniczący Komisji ds. hazardu;

2) funkcjonariusze policji, o których mowa w art. 15 par. 3;

3) członkowie sekretariatu komisji, których obowiązki tego wymagają i którzy są powoływani przez komisję;

4) osoby odpowiedzialne za programowanie komputerowe ds. zarządzania EPIS w imieniu Komisji ds. hazardu.

§ 4. Król określa metody zarządzania EPIS, metody przetwarzania danych i metody uzyskiwania wglądu do EPIS bez poszerzenia kategorii odbiorców”.

Artykuł 14. Do wspomnianej ustawy dodaje się artykuł 55/2 w brzmieniu:

„Artykuł 55/2. § 1. Wszystkie konsultacje EPIS są przechowywane w pliku dziennika, znanym jako „Log-EPIS”, w przypadku którego komisja jest administratorem w rozumieniu art. 4 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem

danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).
Cele Log-EPIS są następujące:
1) umożliwienie komisji wykonywania zadań powierzonych jej na mocy niniejszej ustawy, w szczególności sprawdzenia, czy licencjobiorca prawidłowo wywiązuje się ze swoich zobowiązań prawnych wynikających z art. 54;
2) umożliwienie Komisji realizacji misji ochrony graczy przypisany jej na mocy art. 54 par. 3 pkt 4;
3) umożliwienie członkom służby policyjnej, powoływanym przez ich dowódcę, dyrektora lub dyrektora generalnego na zasadzie ograniczonego dostępu, wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 15 ustawy o funkcjach policji. W tym kontekście mogą być zgłaszane wyłącznie dane, o których mowa w par. 2 pkt 1–3;
4) umożliwienie członkom służby śledczej Stałego Komitetu P wykonywanie zadań, o których mowa w art. 16 ustawy organicznej w sprawie nadzoru służb policyjnych i wywiadowczych oraz organu koordynującego ds. analizy zagrożeń;
5) umożliwienie członkom Inspektoratu Generalnego Policji Federalnej i Miejscowej wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 15 maja 2007 r. o Inspektoracie Generalnym oraz ustanowienie różnych przepisów dotyczących statusu niektórych funkcjonariuszy policji do wykonywania jej obowiązków ustawowych.
§ 2. W przypadku każdego wglądu do EPIS w Log-EPIS zapisywane są następujące dane:
1. daty i godziny uzyskiwania wglądu;
2) dane, o których mowa w art. 55 par. 2 pkt 1–3;
3) numer licencji zakładu gier losowych, z którego korzystano z systemu EPIS;
4) numer licencji D osoby, która uzyskała wgląd do EPIS lub tożsamość osoby, o której mowa w art. 55 par. 3;
5) wynik inspekcji EPIS;
6) cel uzyskania wglądu;
7) środki identyfikacji, o których mowa w art. 53/1 par. 2.
Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, przechowuje się przez okres pięciu lat od daty uzyskania wglądu do EPIS.
§ 3. Dostęp do danych Log-EPIS jest ograniczony do:
1) przewodniczący Komisji ds. hazardu;
2) funkcjonariusze policji, o których mowa w art. 15 par. 3;

3) członków sekretariatu komisji, których obowiązki tego wymagają i którzy są powoływani przez komisję;

4) osób odpowiedzialnych za programowanie komputerowe ds. zarządzania EPIS w imieniu Komisji ds. hazardu”.

Artykuł 15. W tej samej ustawie dodaje się art. 55/3 w brzmieniu:

„Artykuł 55/3. § 1. Podmiot prowadzący halę gier hazardowych klasy I lub II lub stacjonarny zakład gier hazardowych klasy IV prowadzi rejestr osób, które mają dostęp do jego placówki z przyczyn zawodowych, zwany „rejestrem podmiotów zawodowych”, w odniesieniu do którego jest administratorem w rozumieniu art. 4 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

Celem rejestru przedsiębiorców jest umożliwienie podmiotowi prowadzącemu zidentyfikowania każdej osoby, która ma dostęp do jego zakładu gier hazardowych z przyczyn zawodowych.

§ 2. W odniesieniu do każdej osoby, która uzyskuje dostęp do zakładu gier hazardowych z przyczyn zawodowych, w rejestrze podmiotów zawodowych zapisuje się następujące dane:

1) nazwiska i imiona;

2) przyczynę, datę i godzinę wizyty;

3) podpis, poprzedzony następującym zapisem: „Dostęp do tego zakładu gier hazardowych jest mi przyznany wyłącznie w ramach mojej działalności zawodowej i zobowiązuję się nie brać udziału w grach losowych prowadzonych w tym kontekście”.

Informacje, o których mowa w ust. 1, przechowuje się przez okres jednego roku.

§ 3. Bez uszczerbku dla art. 15 par. 1 ust. 4 pkt 2 i art. 3 ust. 2 dostęp do rejestru podmiotów zawodowych ogranicza się do podmiotu prowadzącego lub osoby delegowanej przez ten podmiot”.

Artykuł 16. Do wspomnianej ustawy dodaje się artykuł 55/4 w brzmieniu:

„Artykuł 55/4. § 1. Jeżeli z jakiegokolwiek powodu pozostającego poza kontrolą podmiotu prowadzącego nie jest możliwe uzyskanie wglądu do EPIS, dane graczy muszą zostać zapisane w odrębnym rejestrze zapasowym prowadzonym przez posiadacza licencji, o którym mowa w art. 53/1 ust. 1, zwanym „rejestrem zapasowym”, dla którego jest on administratorem danych w rozumieniu art. 4 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu

Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

Jeżeli z jakiegokolwiek powodu, poza kontrolą podmiotu prowadzącego, nie jest możliwe uzyskanie wglądu do EPIS za pomocą systemu komputerowego, o którym mowa w art. 53/1 par. 3, posiadacz licencji, o którym mowa w art. 53/1 par. 3, może włączyć urządzenie za pomocą karty operacyjnej po sprawdzeniu tożsamości i wieku potencjalnego gracza.

Celem rejestru rezerwowego jest ochrona gracza w przypadku braku możliwości wyszukiwania w EPIS.

§ 2. Dla każdego gracza dane zapisane w rejestrze zapasowym są następujące:

1) nazwiska i imiona;

2) data urodzenia;

3) numer identyfikacyjny w Krajowym Rejestrze Osób Fizycznych lub, jeżeli nie jest on dostępny, miejsce urodzenia;

§ 3. Bez uszczerbku dla art. 15 par. 1 ust. 4 pkt 2 i par. 3 ust. 2, dostęp do rejestru zapasowego jest ograniczony do posiadacza licencji lub osoby delegowanej przez posiadacza licencji.

§ 4. Posiadacz licencji niezwłocznie informuje Komisję ds. hazardu i podwykonawcę wybranego przez Komisję ds. hazardu do hostingu systemu EPIS i zarządzania dostępem do systemu EPIS o niemożności uzyskania wglądu do EPIS.

W przypadku ponownego przeszukiwania systemu EPIS wszyscy gracze w rejestrze zapasowym muszą zostać sprawdzeni przez posiadacza licencji pod kątem daty i godziny wizyty. Jeśli gracze ci zostaną wykluczeni, należy im natychmiast odmówić dostępu lub udziału, a Komisja ds. gier musi zostać niezwłocznie poinformowana.

Po tej kontroli lista zostaje natychmiast zniszczona przez posiadacza licencji”.

Artykuł 17. W art. 61 ust. 3 tej ustawy, wprowadzonym ustawą z dnia 10 stycznia 2010 r., między wyrazami „klas I, II, III i IV” a słowami „ulotki” dodaje się słowa „i posiadaczy licencji, o których mowa w art. 43/5 par. 5 pkt 1”.

Artykuł 18. Uchyla się art. 62 tej samej ustawy, zmieniony ustawami z dnia 10 stycznia 2010 r., 7 maja 2019 r. i 30 lipca 2022 r.

Artykuł 19. W art. 63 tej samej ustawy, zmienionym ustawą z dnia 10 stycznia 2010 r., wyrazy „więzienia na okres od jednego miesiąca do trzech lat oraz grzywny w wysokości

od 26 franków do 25000 franków lub jednej z tych kar” zastępuje się słowami „karą w wysokości od 26 do 120000 EUR”.

Artykuł 20. Artykuł 64 tej ustawy, ostatnio zmieniony ustawą [MSS III] otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 64. Sprawcy naruszenia przepisów art. 4 par. 2, 4 i 5, art. 43/1, 43/2, 43/2/1 43/3, 43/4, 60, 61 ust. 2 i 3 oraz środki podjęte w celu wykonania tych artykułów podlegają karze grzywny w wysokości od 26 do 72000 EUR”.

ROZDZIAŁ 3 – Przepisy przejściowe

Artykuł 21. Artykuł 7 stosuje się do wszystkich wniosków o przedłużenie licencji C złożonych po wejściu w życie niniejszej ustawy.

ROZDZIAŁ 4 – Wejście w życie

Artykuł 22. Dla posiadaczy licencji A, A+, B, B+, F1+ i posiadaczy licencji F2, która zezwala na obstawianie zakładów w imieniu posiadaczy licencji klasy F1 w stacjonarnym zakładzie gier hazardowych klasy IV, artykuły 2, 11, 12, 13, 15, 16 i 18 wchodzi w życie pierwszego dnia dwunastego miesiąca następującego po dniu opublikowania niniejszej ustawy w Moniteur belge.

Dla posiadaczy licencji F2 zezwalającej na obstawianie zakładów w imieniu posiadaczy licencji klasy F1 w mobilnym zakładzie gier hazardowych klasy IV oraz posiadaczy licencji F2 zezwalającej na obstawianie zakładów poza zakładami gier hazardowych klasy IV, artykuły 2, 11, 12, 13, 16 i 18 wchodzi w życie pierwszego dnia dwudziestego czwartego miesiąca następującego po dacie opublikowania niniejszej ustawy w Moniteur belge.

Artykuł 23. Artykuł 14 wchodzi w życie pierwszego dnia [dwunastego] miesiąca następującego po dniu opublikowania niniejszej ustawy w Moniteur belge.